

sloveného a odůvodněného již v nál. Boh. A. 5050/1925, od něhož nemá nss důvodu se odchýliti, nemůže vyšší stolice k opravnému prostředku jednoho z účastníků, jemuž rozhodnutí stolice nižší bylo doručeno, rozhodnutí toto instančně přezkoumávati, jestliže toto rozhodnutí nebylo doručeno také ostatním účastníkům řízení ve stolici nižší.

Z toho důvodu bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 8144.

Tituly: I. * Ustanovení § 3, posledního odstavce vl. nař. z 10. listopadu 1921 č. 411 Sb. o oprávnění k používání názvu inženýr vybočuje z mezí zmocnění daného § 8 cis. nař. ze 14. března 1917 č. 130 ř. z. a je tedy neplatné. — II. * Absolventi cizozemských průmyslových škol nemají nároku na povolení k užívání stavovského označení inženýr ani podle vl. nař. č. 411/21 Sb.

(Nález ze dne 2. října 1929 č. 17.721.)

Prejudikatura: Boh. A 3689/24.

Věc: Jaroslav A. v K. (adv. Dr. Pav. Raubitschek z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací o nepřiznání stavovského názvu inženýra.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Žal. úřad nevyhověl nař. rozhodnutím žádosti st-lově, aby mu bylo podle § 5 cis. nař. z 14. března 1917 č. 130 ř. z. dovoleno užívatí stavovského názvu »inženýr«, a to proto, ježto st-l absolvoval býv. státní vyšší průmyslovou školu v Košicích, která není pojata do taxativního výpočtu odborných vyučovacích ústavů v § 3 nař. vl. z 10. listopadu 1921 č. 411 Sb. a mimo to v době, kdy školu tu absolvoval, byla škola tato na území cizího státu.

Stížnost vytýká, že je nesprávný názor žal. úřadu, že absolventi cizozemských odborných učilišť — které nejsou vysokými školami — jsou vyloučeni z práva na stavovský název »inženýr«. Nesprávným je názor ten proto, že poslední odstavec § 3 nař. č. 411/21 stanoví, že, pokud jde o absolventy jiných odborných škol cizozemských, musí si min. veř. prací vyžádati posudek příslušného ministerstva o tom, jsou-li tyto školy rovnocenné se školami v předešlém odstavci tohoto § uvedenými. Z toho, pak z okolnosti, že v odstavci 1. § 3 cit. nař. uvedeny jsou i školy cizozemské, dovozuje stížnost, že za předpokladu rovnocennosti cizozemské školy se školami uvedenými v prvním odstavci § 3 i absolvent cizozemské odborné školy nárok na stavovský název »inženýr« má. V tom, že žal. úřad nevyžádal si posudek příslušného min., vidí stížnost podstatnou vadu řízení.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost netvrdí a ovšem ani právem by tvrditi nemohla, že státní vyšší průmyslová škola v Košicích, kterou st-l v roce 1913 absolvoval, je uvedena mezi odbornými školami v § 3 odst. 1 pod č. 1 a 2 nař. č. 411/21. Nebrojí také proti názoru, vyslovenému v nař. rozhodnutí, že výpočet škol těch je taxativní. Neopírá tedy nárok st-lův o to, že týž absolvoval některou ze škol v § 3 cit. nař. výslovně uvedených, nýbrž dovolává se posledního odstavce cit. §, tvrdíc, že škola, kterou st-l

absolvoval, byla v době jeho absolutoria cizozemskou školou odbornou, rovnocennou se školami odbornými uvedenými v prvním odstavci § 3 cit. nař. Proto nelze dle názoru stížnosti bez vyšetření oné rovnocennosti žádost st-lovu prostě zamítnouti z důvodu, že škola, již st-l absolvoval, byla tehdy na území cizího státu.

Nss musel především zkoumati, zda ustanovení, o něž stížnost nárok st-lův opírá, je skutečně platným pramenem práva, z něhož st-li jim tvrzený nárok plynouti by mohl.

Jde o ustanovení, obsažené v nař. vl. č. 411/21, jímž — jak se v nadvěru praví — se provádí cis. nař. ze 14. března 1917 č. 130 ř. z. o oprávnění k používání názvu »inženýr«. — Dle § 55 úst. listiny lze nařízení vydávati jen k provedení určitého zákona a v jeho mezích. — Je tedy otázkou, zda ustanovení posledního odstavce § 3 nař. 411/21, které za jistých okolností přiznává nárok na používání titulu »inženýra« i absolventům odborných škol cizozemských, pohybuje se v mezích cis. nař. ze 14. března 1917 č. 130 ř. z., jež má ovšem platnost zákona.

A tu vyslovil nss již v nál. Boh. A 3689/24 právní názor, že absolventi cizozemských škol průmyslových neb škol jim odborně na roveň postavených nemají nároku na užívání stavovského označení »inženýr« z § 5 cis. nař. ze 14. března 1917 č. 130 ř. z. Na názoru tom setrval nss i v daném případě. Shledal pak ovšem, že neposkytovalo-li cit. cis. nařízení absolventům cizozemských škol průmyslových a jim odborně na roveň postavených nárok na užívání stavovského označení »inženýr«, nemohlo ani nař. vlády č. 411/21, jež cis. nařízení to pouze provádí, nárok takový pro absolventy cizozemských škol — třeba jen za určité kautely — platně stanoviti a založiti. Vždyť § 8 cit. cis. nař., obsahující zmocňovací klausuli, zmocňuje ministra veř. prací jen k tomu, aby v rámci ustanovení tohoto cis. nařízení vydával v souhlase se zúčastněnými ministry další nařízení.

Shledal proto nss, že ustanovení § 3, posledního odstavce vl. nař. č. 411/21, dle něhož za určitých kautel i absolventu cizozemské odborné školy má býti přiznán nárok na užívání označení »inženýr«, vybočuje z mezí zmocnění daného § 8 cis. nař. ze 14. března 1917 č. 130 ř. z. a že je tedy neplatné.

Z neplatné normy nemůže ovšem st-l platný nárok dovozovati. Nemůže proto ani tvrditi, dovoláváje se tohoto neplatného ustanovení, že žal. úřad dopustil se nezákonnosti, když mu jako absolventu průmyslové školy v Košicích, jež v § 3 nař. č. 411/21 výslovně uvedena není, užívání označení »inženýr« nepovolil a nemůže ovšem ani vytýkati jako vadu, že žal. úřad nevyžádal si posudek, o němž jedná ono neplatné ustanovení.

Č. 8145.

Technikové civilní: K výkladu pojmu »porušení vážnosti stavu« podle § 19 zák. o inženýrské komoře č. 185/20.

(Nález ze dne 2. října 1929 č. 17.722.)

Prejudikatura: Boh. A 6995/27.

Věc: Ing. František W. ve F. proti zemské správě politické v Praze o uložení peněžité pokuty pro porušení stavovské cti.